

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tallinna Ringkonnakohtus (Εσθονία) στις
31 Ιανουαρίου 2018 — AS Tallinna Vesi κατά Keskkonnaamet

(Υπόθεση C-60/18)

(2018/C 142/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tallinna Ringkonnakohtus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: AS Tallinna Vesi

Εφεσίβλητη: Keskkonnaamet

Παρεμβαίνον: Keskkonnaministeerium

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 4, της οδηγίας 2008/98/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών, την έννοια ότι συνάδει προς τη διάταξη αυτή ένας εθνικός κανόνας δικαίου που ορίζει ότι, όταν σε επίπεδο δικαίου της Ένωσης δεν προβλέπονται κριτήρια για τον αποχαρακτηρισμό συγκεκριμένου είδους αποβλήτων, ο αποχαρακτηρισμός τους εξαρτάται από την ύπαρξη, για το συγκεκριμένο είδος αποβλήτων, κριτηρίων που ορίζονται με εθνικό κανόνα δικαίου γενικής ισχύος;
- 2) Όταν σε επίπεδο δικαίου της Ένωσης δεν προβλέπονται κριτήρια για τον αποχαρακτηρισμό συγκεκριμένου είδους αποβλήτων, παρέχει το άρθρο 6, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/98/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών, στον κάτοχο αποβλήτων το δικαίωμα να ζητήσει από την αρμόδια αρχή ή από δικαστήριο κράτους μέλους την έκδοση αποφάσεως αποχαρακτηρισμού των αποβλήτων σύμφωνα με την ισχύουσα νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξαρτήτως αν για το συγκεκριμένο είδος αποβλήτων υπάρχουν κριτήρια οριζόμενα με εθνικό κανόνα δικαίου γενικής ισχύος;

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 312, σ. 3.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις
5 Φεβρουαρίου 2018 — A Ltd

(Υπόθεση C-74/18)

(2018/C 142/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: A Ltd

Μετέχουσα στη διαδικασία: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 157, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2009/138/EK ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 13, σημεία 13 και 14, της οδηγίας αυτής, πρέπει να θεωρηθεί ότι την καταβολή φόρου επί ασφαλιστρών δικαιούται να αξιώσει το κράτος μέλος όπου είναι εγκαταστημένη η εταιρία (νομικό πρόσωπο) που είναι ο αντισυμβαλλόμενος σε ασφαλιστική σύμβαση ή μήπως το κράτος μέλος όπου ευρίσκεται η υπό εξαγορά εταιρία, όταν ασφαλιστική εταιρία που έχει έδρα στη Μεγάλη Βρετανία και δεν διαθέτει εγκατάσταση στη Φινλανδία προσφέρει τη δυνατότητα ασφαλίσεως για την κάλυψη κινδύνων σε σχέση με εξαγορά επιχειρήσεως

- σε εταιρία που εμφανίζεται στο πλαίσιο της εξαγοράς ως αγοράστρια και δεν έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία, ενώ η υπό εξαγορά εταιρία έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία,
 - σε εταιρία που εμφανίζεται στο πλαίσιο της εξαγοράς ως αγοράστρια και έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία, ενώ η υπό εξαγορά εταιρία δεν έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία,
 - σε μια εταιρία που εμφανίζεται στο πλαίσιο της εξαγοράς ως πωλήτρια και δεν έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία, ενώ η υπό εξαγορά εταιρία έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία,
 - σε εταιρία που εμφανίζεται στο πλαίσιο της εξαγοράς ως πωλήτρια και έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία, ενώ η υπό εξαγορά εταιρία δεν έχει εγκατάσταση στη Φινλανδία;
- 2) Έχει σημασία στην προκειμένη υπόθεση ότι η ασφάλιση καλύπτει μόνο τη φορολογική ευθύνη η οποία προέκυψε πριν από την ολοκλήρωση της εξαγοράς της υπό εξαγορά εταιρίας;
 - 3) Έχει σημασία στην προκειμένη υπόθεση εάν το αντικείμενο της εξαγοράς είναι οι μετοχές ή μια επιχειρηματική δραστηριότητα της υπό εξαγορά εταιρίας;
 - 4) Έχει σημασία, σε περίπτωση όπου αντικείμενο της εξαγοράς είναι οι μετοχές της υπό εξαγορά εταιρίας, το γεγονός ότι οι δηλώσεις του πωλητή προς τον αγοραστή συνίστανται μόνο στο ότι ο πωλητής είναι κύριος των πωληθεισών μετοχών και ότι δεν υφίστανται αξιώσεις τρίτων επ' αυτών;

(¹) Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (ΕΕ 2009, L 335, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 8 Φεβρουαρίου 2018 — Α κατά Udlændinge- og Integrationsministeriet

(Υπόθεση C-89/18)

(2018/C 142/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Α

Καθού: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως, σε μια κατάσταση όπου εισήχθησαν «νέοι περιορισμοί» σχετικά με την οικογενειακή επανένωση συζύγων, οι οποίοι περιορισμοί παραβιάζουν, *prima facie*, τη ρήτρα «standstill» του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 (αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, η οποία επισυνάφθηκε στη συμφωνία της 12ης Σεπτεμβρίου 1963 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας για τη δημιουργία συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας) και δικαιολογούνται από τον σκοπό «επιτυχούς εντάξεως» που αναγνωρίστηκε από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην απόφαση της 12ης Απριλίου 2016 στην υπόθεση C-561/14 (¹), Genc, βλ., επίσης, απόφαση της 10ης Ιουλίου 2014 στην υπόθεση C-138/13 (²), Dogan, δύναται ένας κανόνας όπως το άρθρο 9, παράγραφος 7, του δανικού νόμου περί αλλοδαπών (Udlændingeloven) –κατά τον οποίο γενική προϋπόθεση, μεταξύ άλλων, για την οικογενειακή επανένωση προσώπου, που είναι υπήκοος τρίτης χώρας και διαθέτει άδεια διαμονής στη Δανία, με τη σύζυγό του, είναι να διαθέτει το ζεύγος ισχυρότερο δεσμό με τη Δανία απ' ό,τι με την Τουρκία– να θεωρηθεί ότι «δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος, είναι κατάλληλος για την επίτευξη του επιδιωκόμενου θεμιτού σκοπού και δεν βάνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξή του»;